

Niks aan de hand in fraai geënceneerde *De Gelukzalige*

Gebeurtenis: theatervoorstelling *De Gelukzalige* door De Mexicaanse Hond & Olympique Dramatique **Tekst, regie en decor:** Alex van Warmerdam **Met:** Annet Malherbe, Ben Segers, Geert van Rangelberg, Tom Dewispelaere e.a. **Gezien:** 13/5, Stadsschouwburg Groningen **Publiek:** 400.

★★★★☆

Een dooie hond begraaft je. Logisch. Had die hond hem gebeten? Nee, maar wel bedreigd. De Vries heeft de hond dus doodgeslagen en begraven. Zo hoort dat. Zo doe je dat. En daarom is De Vries te laat op zijn werk. Alle begrip voor. Maar spreekt De Vries de waarheid? En hoe controleer je dat?

De Gelukzalige, een co-productie van de Mexicaanse Hond en het Vlaamse gezelschap Olympique Dramatique, dompelt je al in de eerste minuut in de sfeer van droogkomisch absurdisme. Typisch Alex van Warmerdam. Het voelt grappig vertrouwd, prettig gestoord. Van Alex van Warmerdam

verwacht je zoiets. Het belooft wat. Straks gaat het spannen. Denk je. Hoop je.

De strenge, ongenaakbare Annet Malherbe wil overal het fijne van weten. Haar naam is Brouwer en ze is de vertrouweling van haar paranoïde baas, Van Henegouwen - nee, voornamen doen ze niet aan - hoofd van een maffiose dievenbende. Of er iets aan de hand is, vraagt ze. Nee, niks aan de hand, zegt hij, maar straks misschien wel... Van Henegouwen is bang. Hij heeft nare dromen. En hij werd wakker met een paardenhoofdstel op zijn buik, dan weet je het wel. Van Henegouwen's dagen zijn geteld.

Wie voert er iets in zijn schild? Wie heeft wat van wie te vrezzen? Wie niet! Iedereen van iedereen, alles! In dit volkomen chaotische universum is niemand ergens zeker van. Ieder voor zich.

Natuurlijk, Van Warmerdam heeft gelijk met zijn dievenbende. De wereld krioelt van paranoïde,

seksueel geobsedeerde graaiers. Nemen en genomen worden, machinaal, paren zonder passie. Waar geen liefde woont is hoogstens plaats voor wat woordjes: mijn schimmelzachte hertje, mijn tedere prairiehond. Je kunt er af en toe net nog om lachen. Maar verder is er, inderdaad, zoals Van Henegouwen al zei: niks aan de hand. Laten we zeggen: weinig.

Deze fraai geënceneerde voorstelling bijt noch snijdt.

PETER VAN STRIEN